

[Rahbæk Møller]

handler under ansvar over for en kommunalbestyrelse. Ifølge regeringens forslag er der ikke snor i dem. I modsætning til borgmestre er de diktatorer, når de først én gang er valgt, og derfor vil man vige tilbage for at vælge dynamiske ledere.

SF's forslag bevarer det gode i den nuværende lov, nemlig at grupperne normalt skal tale sig til rette med hinanden, f.eks. i studienævnet. Hvor regeringens forslag – godt nok nu efter to forsøg – vil flytte afgørelsen op i fakultetsrådet, lægger SF's forslag kompetencen i studienævnet alene, selvfølgelig med den nødretsparagraf, som begge parter er enige om, nemlig at hvis tingene går helt i hårdknude, kan rektor gribe ind. Det er en ting, der sjældent bliver brugt, men den ligger der som en nødretsparagraf.

SF's forslag vil bevare forskningsfriheden – endnu en gang er det et svar til fru Hanne Severinsen – ikke fordi vi ikke tror, de fleste mennesker kan administrere tingene fornuftigt, men fordi regler nu engang er til for de situationer, hvor folk opfører sig ufornuftigt. Derfor er det væsentligt at præcisere forskningsfriheden, selv om vi også accepterer, at et institut skal kunne fungere som en helhed.

Endelig vil SF gøre op med den uskik, som eksisterer nogle steder: at det videnskabelige personale bruger mere tid uden for institutionen end på institutionen, på det job, det er betalt for.

Som sagt er det godt, at vi har en opposition, der kan formulere sig, men jeg skal sige med det samme, at SF ikke ønsker at være i opposition i denne sag. Det var os, der rejste sagen, vi ville gerne have været med til det sidste, og vi sad med næsten til det sidste. Men netop på grund af de ting, som jeg har været inde på nu, kunne vi ikke følge flertallet.

Hr. Frank Jensen sagde meget rigtigt, at de mange ændringsforslag, vi har stillet, dækker forligspartiernes holdning. Jeg ved ikke, om de dækker ministerens holdning, men jeg er ret sikker på, at de dækker Socialdemokratiets og vel egentlig også Det Radikale Venstres holdning. Det kommer ikke bag på mig, for det var jo de samme ting, vi fremlagde under forhandlingerne i marts 1992. Men netop derfor er det et under, at et flertal ikke kan gå ind for loven i den skikkelse, som den ville have haft efter vedtagelse af SF's ændringsforslag.

Hr. Frank Jensen taler om, at SF ønsker at indføre et kontrolapparat, og så må jeg spørge: Hvor? Hvor i SF's forslag tales der om noget kontrolapparat fra central side? Ingen steder, vi lægger alle afgørelser ud lokalt.

Men der er den forskel på SF's og flertallets forslag, at mens vi er gået ind og har set, hvor problemerne ligger, og prøver at rette op på dem, handler flertallet ud fra en almindelig skepsis over for demokratiet. Det er den helt afgørende forskel mellem det, som flertallet nu tilslutter sig, og det, som SF foreslår.

Fru Eva Møller talte om, at vores betænkningensbidrag oser af mistillid til institutionerne. Nej, vi har tillid til institutionerne, men vi er også i berøring med dem, har tæt kontakt med dem til daglig og ved, at der er nogle problemer. Derfor rejste vi debatten i sin tid, og derfor ser vores ændringsforslag og vort betænkningensbidrag ud, som de gør.

Vi ved også, at problemerne ikke skyldes, at man har medindflydelse på sin arbejdsplads, at man selv vælger sine ledere og har snor i lederne, efter at de er valgt. Det er ikke her, problemet ligger, og det har det heller aldrig gjort. Men det troede ministeren, og det har han fået Folketingets flertal til at tilslutte sig. Men problemet ligger altså andre steder, og derfor vil SF bevare demokratiet ved at gå ind de rigtige steder og forsøge at lave nogle bedre spilleregler, så folk selv kan løse problemerne.

Jeg må sige endnu en gang, at jeg er ked af, at vi skal stå alene. Det er ikke vores ønske, vi havde håbet, at denne sag kunne afsluttes med, at et bredt flertal – i hvert fald et flertal – kunne lave en styrelseslov, som ville give universiteterne en bedre ramme at fungere i. Men det bliver altså ikke tilfældet.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Jeg vil gerne på det kraftigste tilbagevise hr. Rahbæk Møllers påstand om, at det var mangel på is i maven hos Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet, der gjorde, at SF forlod forhandlingsbordet. Jeg synes, det var en noget flot bemærkning.

Hr. Rahbæk Møller burde holde sig til sandheden her på Folketingets talerstol, for hr. Rahbæk Møller ved jo også, at der har været et meget flot fælles løb mellem de tre partier. Vi udarbejdede et fælles udkast til et samlet lov-